

*Operator de date cu caracter personal nr. 3666.*

Apreciază că efectele Decretelor Prezidențiale pe perioada stării de urgență în materia executărilor silite cu privire la suspendarea prescripției îmbracă forma unei excepții de la regula instituită, în sensul în care, pe timpul executării silite, prescripția este suspendată doar în executările silite directe, așa cum ar rezulta și din Ordinul Biroului Executiv al UNEJ nr. 4/23.03.2020, care dispune că în materia executărilor silite sunt suspendate executările silite directe. Ori, în cauza de față, unica formă de executare a fost poprirea, iar această formă de executare silită indirectă este o excepție de la suspendarea prescripției pe timpul executării silite, așa cum ar rezulta din dispozițiile pe care le-a invocat cu referire la cele două Decrete

Prezidențiale. De fapt, inclusiv Decretele Prezidențiale cuprind prevederi cu titlu de excepție, în sensul în care executările silită pot continua dacă sunt respectate măsurile sanitar-veterinare.

Așadar, din economia textelor pe care le-a evocat, se impune ca Înalta Curte de Casație și Justiție să analizeze aceste două elemente evocate, în raport de cuprinsul acestor Decrete Prezidențiale și problema de drept pe care Curtea de Apel Bacău a invocat-o.

S-au declarat dezbaterile închise, instanța rămânând în pronunțare cu privire la cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

## C U R T E A

### - deliberând -

Deliberând asupra cererii de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție, curtea reține următoarele:

În dosarul nr. [...], Curtea de Apel [...] este investită a soluționa apelul declarat de [...] împotriva sentinței civile nr. [...] pronunțate de Tribunalul [...], prin care s-a respins cererea de deschidere a procedurii insolvenței societății [...].

Pentru a pronunța această sentință, judecătorul sindic a reținut că [...] invocă titlul executoriu reprezentat de sentința civilă nr. [...] pronunțată de Tribunalul [...] în dosarul nr. [...], rămasă definitivă prin decizia nr. [...] a Curții de Apel [...].

Această sentință civilă a fost pusă în executare la data de 17.12.2015 la BEJ [...], fiind înregistrat dosarul de executare silită nr. [...] în care au fost efectuate acte de executare silită până la data de 14.05.2018, când executorul judecătoresc a înființat popriri, iar după acest moment nu au mai fost îndeplinite alte acte de executare silită.

Deși în dosarul de executare silită nu se regăsește procesul - verbal de constatare insolvabilitate întocmit la data de 08.07.2021 de executorul judecătoresc și depus de reclamanta - creditoare, instanța a reținut că acesta nu este un act de executare, prin urmare nu poate să ducă la întreruperea termenului de prescripție. Având în vedere că cererea de deschidere a procedurii insolvenței împotriva debitoarei a fost depusă la data de 14.07.2021, deși ultimul act de executare fusese îndeplinit la data de 14.05.2018, s-a apreciat că nu se mai poate vorbi de o creanță certă care să confere îndreptățire creditorului să solicite deschiderea procedurii insolvenței.

Împotriva acestei hotărâri a declarat apel creditoarea [...], susținând în esență că poprirea are caracter continuu, nefiind necesară înnoirea periodică a acesteia de către executorul judecătoresc, astfel că popririle înființate în anul 2018, nefiind ridicate, au continuat să producă efecte, inclusiv cel întreruptiv de prescripție. Apelanta a mai susținut că în cauză este incident cazul de suspendare a cursului prescripției prevăzut de art. 708 alin. 1 pct. 3 Cod procedură civilă, întrucât debitoarea [...] și-a sustras bunurile de la urmărire, aspect dovedit prin corelarea situațiilor financiare ale debitoarei (din care rezultă că la finele anului 2020 deținea active în valoare de 7.491.811 lei) cu procesul - verbal de constatare insolvabilitate întocmit la 08.07.2021 de executorul judecătoresc.

În apel, curtea a pus în discuția părților efectele dispozițiilor art. 41 din Decretul nr. 195/2020 și ale art. 62 din Decretul nr. 240/2020 referitoare la suspendarea termenului de prescripție asupra raportului juridic.

La data de 12.04.2022, **intimata [...]** a solicitat sesizarea **Înaltei Curți de Casație și Justiție** în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarelor chestiuni de drept:

1) Dacă suspendarea prescripției, așa cum este prevăzută de art. 41 din Decretul nr. 195/2020 și de art. 62 din Decretul nr. 240/2020, se aplică și unei cauze de executare silită, având în vedere dispozițiile privitoare la executarea silită prevăzute de art. 42 alin. 5 din Decretul nr. 195/2020 și de art. 63 alin. 9 din Decretul nr. 240/2020, care continuă în cazurile în care este posibilă respectarea regulilor de disciplină sanitară, inclusiv prin transmiterea actelor de procedură în format electronic și care nu implică deplasări în teren, precum și în raport de dispozițiile art. 708 alin. 1 pct. 4 Cod procedură civilă, având în vedere că prevederea din decret nu are forță de lege?

2) Dacă, având în vedere restricțiile și limitările dispuse prin Decretul nr. 195/2020 și Decretul nr. 240/2020, se poate interpreta și reține că starea de urgență a reprezentat un caz de forță majoră care să fi intervenit în ultimele 6 luni ca și condiție a suspendării prescripției prevăzută de art. 2532 alin. 1 pct. 9 Cod civil?

**Analizând cererea prin prisma condițiilor impuse de art. 519 Cod procedură civilă,** curtea reține că problemele de drept sunt ridicate în fața curții de apel învestite cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, că aceste chestiuni de drept sunt noi (intervenite după intrarea în vigoare a Decretelor nr. 195/2020 și 240/2020), că Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat până în prezent asupra acestor chestiuni de drept, iar acestea nici nu fac obiectul unui recurs în interesul legii.

În ceea ce privește condiția ca lămurirea chestiunii de drept să influențeze soluționarea pe fond a cauzei, curtea constată că această condiție este îndeplinită doar parțial în legătură cu prima întrebare, pe când dezlegarea ce s-ar putea da celei de a doua întrebări nu are aplicabilitate în cauza de față.

În concret, art. 2532 Cod civil (la care face trimitere intimata) reglementează cazurile generale de suspendare a prescripției, însă cu referire la prescripția aferentă dreptului material la acțiune. În speța de față, problema litigioasă poartă asupra suspendării prescripției dreptului de a cere executarea silită, cazurile de suspendare fiind prevăzute de art. 708 Cod procedură civilă. Trebuie subliniat că apelanta deține un titlu executoriu împotriva intimatei, și anume sentința civilă nr. [...] pronunțată de Tribunalul [...], în discuție fiind posibilitatea de a mai obține executarea silită a acestui titlu.

Într-adevăr, cazurile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescripție a dreptului de a obține obligarea pârâtului reprezintă și cazuri de suspendare a termenului de prescripție a dreptului de a cere executarea silită, după cum arată art. 708 alin. 1 pct. 1 Cod procedură civilă, însă acest caz de suspendare nu a fost invocat nici de către apelantă, nici de către instanță din oficiu. Prin urmare, orice dezlegare dată de instanța supremă celei de a doua probleme ridicate de intimată nu ar modifica soluția ce s-ar impune în cauza pendinte.

Soluționarea pe fond a speței poate fi însă influențată de lămurirea primei chestiuni de drept, și anume dacă dispozițiile care reglementează cazul de suspendare a prescripției prevăzut de art. 41 din Decretul nr. 195/2020 și de art. 62 din Decretul nr. 240/2020 se încadrează în ipoteza legală de suspendare a cursului prescripției executării silite prevăzută de art. 708 alin. 1 pct. 4 Cod procedură civilă.

Ceea ce interesează în concret în cauza de față este dacă sintagma *alte cazuri prevăzute de lege* folosită de art. 708 alin. 1 pct. 4 Cod procedură civilă înglobează și cazurile de suspendare prevăzute prin decret prezidențial (deci nu prin lege). Cu alte cuvinte, se impune a se lămuri dacă termenul de *lege* trebuie înțeles în sens propriu sau trebuie înțeles în sens mai larg, de act normativ.

Problema aparentei contradicții dintre dispozițiile art. 41 din Decretul nr. 195/2020 și ale art. 62 din Decretul nr. 240/2020, pe de o parte, și dispozițiile art. 42 alin. 5 din Decretul

nr. 195/2020 și ale art. 63 alin. 9 din Decretul nr. 240/2020, pe de altă parte, invocată de intimată, nu are legătură cu soluționarea apelului de față, deoarece în speță apelanta nu a susținut imposibilitatea efectuării de acte de executare silită pe perioada stării de urgență, ci și-a întemeiat cererea pe teza efectului continuu al popririi.

De altfel, posibilitatea de a efectua acte de executare silită cu respectarea regulilor de disciplină sanitară are o componentă subiectivă și, evident, trebuie nuanțată și probată de la caz la caz. Alegerea executorului judecătoresc de a nu efectua acte în perioada stării de urgență, apreciind că nu este posibilă ocrotirea dreptului la viață și la integritate fizică al participanților, nu poate conduce la sancționarea creditorului (prin curgerea prescripției) pentru o așa-zisă pasivitate.

Prin urmare, **instanța va admite în parte cererea de sesizare** a Înaltei Curți de Casație și Justiție, iar în temeiul art. 519 Cod procedură civilă va sesiza instanța supremă în vederea pronunțării unei hotărâri pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

*Dacă dispozițiile care reglementează cazul de suspendare a prescripției prevăzut de art. 41 din Decretul nr. 195/2020 și de art. 62 din Decretul nr. 240/2020 se încadrează în ipoteza legală de suspendare a cursului prescripției executării silite prevăzută de art. 708 alin. 1 pct. 4 Cod procedură civilă.*

Pentru considerentele anterior arătate, va respinge punctul al doilea din cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

#### **Punctul de vedere al părților:**

Intimata [...] a susținut că decretele de instituire și de prelungire a stării de urgență nu se încadrează în noțiunea de dispoziție legală, ca și cauză de suspendare a prescripției civile. În acest sens s-a pronunțat decizia nr. 152/2020 a Curții Constituționale, prin care decretele președintelui au fost calificate drept acte administrative cu caracter normativ, cu forță juridică inferioară legii, care nu pot să deroge, să se substituie ori să adauge la lege.

Apelanta [...] nu a formulat un punct de vedere asupra acestei chestiuni de drept.

#### **Punctul de vedere al completului de judecată:**

Decretul reprezintă un act administrativ emis de o autoritate publică în vederea organizării executării legii sau a executării în concret a legii, care dă naștere, modifică sau stinge raporturi juridice.

Decretele nr. 195/2020 și 240/2020 au fost emise în temeiul O.U.G. nr. 1/1999 privind regimul stării de asediu și regimul stării de urgență, ce a fost aprobată prin Legea nr. 453/2004.

Măsurile luate prin decretele președintelui sunt, prin urmare, măsuri prevăzute de lege, prin decret fiind stabilite în concret măsurile necesare, limitele acestora și condițiile de aplicare într-o situație determinată și temporară.

Așa fiind, dispozițiile care reglementează cazul de suspendare a prescripției prevăzut de art. 41 din Decretul nr. 195/2020 și de art. 62 din Decretul nr. 240/2020 se încadrează în ipoteza legală de suspendare a cursului prescripției executării silite prevăzută de art. 708 alin. 1 pct. 4 Cod procedură civilă.

Ținând cont de dispozițiile art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă, curtea va suspenda judecarea cauzei până la soluționarea sesizării anterior dispuse.

**PENTRU ACESTE MOTIVE,**

**ÎN NUMELE LEGII****DISPUNE**

Admite în parte cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

În temeiul art. 519 Cod procedură civilă sesizează Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

Dacă dispozițiile care reglementează cazul de suspendare a prescripției prevăzut de art. 41 din Decretul nr. 195/2020 și de art. 62 din Decretul nr. 240/2020 se încadrează în ipoteza legală de suspendare a cursului prescripției executării silite prevăzută de art. 708 alin. 1 pct. 4 Cod procedură civilă.

Respinge punctul al doilea din cererea de sesizare a Înaltei Curți de Casație și Justiție.

În temeiul art. 520 alin. 2 Cod procedură civilă suspendă judecarea cauzei până la soluționarea sesizării anterior dispuse, privind apelul, în materia falimentului, promovat de apelanta-creditoare [...], împotriva sentinței civile nr. [...] pronunțată de Tribunalul [...] în dosarul nr. [...], în contradictoriu cu intimata-debitoare [...].

Cu drept de a formula recurs pe durata suspendării, în ceea ce privește măsura suspendării judecării cauzei. Cererea de recurs se depune la Curtea de Apel [...].

Pronunțată prin punerea soluției la dispoziția părților prin intermediul grefei instanței. azi, 24 mai 2022.

**Președinte,**

[...]

**Judecător,**

[...]

**Grefier,**

[...]

Red./Tehnored. înch. /15.06.2022

L.L.D. - ex. 4

L.L.D. - 15.06.2022